

være Minister. Nu oplyste den højtærede Indenrigsminister, at det ærede Medlem fra Frederiksberg med Hensyn til et andet Hjørne af Salen end det, den højtærede Minister sidder i, havde udtalt sig om visse Medlemmer og sagt, at han ikke nærede saa absolut Tillid til deres moralske Kvalifikationer. Det ærede Medlem fra Frederiksberg og hans Parti er nu i Færd med sammen med Venstre at kaste os ud i en Valgkamp, af hvilken muligvis det Resultat kan fremkomme, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) danner Regering i Danmark. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem fra Frederiksberg: Anser han det ærede Medlem fra Ringkøbing for at være af den moralske Støbning, at det ærede Medlem og hans Parti kan se op til ham med Tillid som den nye Regerings Chef og skænke ham deres Støtte? Dette forlanger jeg Svar paa. — Ja, intet Svar er naturligvis ogsaa et Svar.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Den højtærede Udenrigsminister har ikke Ret i den Forudsætning, som han udtalte, at han var gaaet ud fra, da han tilkaldte Partiernes Formænd. Den højtærede Minister sagde, at han gjorde det under den Forudsætning, at Partierne skulde udtale sig om Sagen gennem Partiernes Formænd. Dette kan ikke være rigtigt, thi da vi var hos den højtærede Udenrigsminister, sagde han udtrykkeligt til os, at han ikke ventede, at Partierne kunde udtale sig om Sagen, men han vilde give os Meddelelsen, fordi han fandt, at vi ikke burde være uden denne Meddelelse. Da vi fik den Besked, at vi ikke maatte tale om Sagen til nogen, kunde vi selvfølgelig ikke foranledige, at Partierne gennem Formændene kunde udtale sig om Sagen. Det maa være en Misforstaaelse.

Da jeg har Ordet, skylder jeg at svare Indenrigsministeren paa det Spørgsmaal, han før fremsatte: hvorledes jeg vilde stemme, naar Valget har været afholdt. Min Stilling har jeg tilkendegivet her. Hvis Sagen kan udsættes, til Krigen er forbi, ønsker jeg allermest dette. Lader det sig ikke gøre, kan jeg ikke stemme for Salget, før Valget har været afholdt. Naar Valget har været afholdt, stemmer jeg for Salget.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det er ganske urigtigt, hvad den højtærede Udenrigsminister sagde, at det var hans Hensigt ved Samtalen med os at give Partierne Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Hvorledes i Alverden skulde Partierne faa Lejlighed dertil, naar den højtærede Minister oplyste os om, at vi overhovedet ikke maatte tale med noget Menneske om denne Sag, og paa mit udtrykkelige Spørgsmaal, om Ministeren da ønskede at høre vor Mening og vort Raad i denne Sag, svarede den højtærede Minister: Nej — ganske bestemt. Det er altsaa ganske galt, hvad den højtærede Minister der siger. Den højtærede Minister fremsatte dernæst et Spørgsmaal overfor mig; jeg var optaget et Øjeblik, og jeg beder undskyldte, hvis jeg ikke refererer det ganske korrekt. Det forekom mig, at den højtærede Minister stillede det Spørgsmaal til mig, hvorvidt jeg havde nogen Indflydelse paa en Fremstilling, der var givet i et Dagblad, af noget denne Sag vedrørende. Er det rigtigt, at den højtærede Minister stillede dette Spørgsmaal? (*Udenrigsministeren:* Ja!). Jeg skal da svare, at der er intet Blad, som har vist mig den Ære at spørge mig om noget denne Sag vedrørende, og intet af, hvad der har staaet i Bladet, har jeg haft noget som helst med at gøre. Jeg haaber, det er tilfredsstillende. (*Udenrigsministeren:* Jeg nævnede det ærede Medlem og hans Parti). Den højtærede Minister spurgte mig (*Udenrigsministeren:* Nej!) Hvad der staaer i et Partiorgan, har selvfølgelig nogen af Partiet haft med at gøre, — det er et temmelig meningsløst Spørgsmaal, Ministeren her stiller.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at jeg ikke har udtalt det, som Ministeren vilde lægge mig i Munden og tage Kegler paa. Jeg har ikke sagt, hvad Ministeren skulde have svaret den omtalte Journalist; jeg har kun sagt, at Ministre skulde sætte sig som Princip ikke at svare paa Spørgsmaal, der blev stillet til dem af Interviewere med Hensyn til Statssager, men stadig afgive den Erklæring, at for saa vidt Ministeren eller Ministeriet finder Anledning til at give en offentlig Fremstilling af Sagen, skal den komme, men at den ikke betragter en hvilken som helst Bladudtalelse eller Forespørgsel fra Journalister o. s. v. som en saadan Anledning. Saa vilde Ministeren ikke være kommet i det ubehagelige Kollisionstilfælde, som Ministeren har været i, og hvori han er gaaet til Bunds.